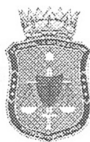

Magne Nordås
Kapellveien 6
8650 Mosjøen

ST. JOHANNESLOGEN
St. Michael til den gyldne Stjerne

Postboks 350 - 8651 Mosjøen

Velkommen !

Vi ønsker våre nye brødre John A. Vatshaug, Ola Vinje, Rune Søttar, Roar B. Tøgersen og Odd Langvatn hjertelig velkommen.

Gratulerer !

2.grad:	
Harald O. Bentseng	15.03.96
Jan E. Saue	«
Geir Vinje	«
Nils Kroken	9.10.96
Einar M. S. Lorentsen	«
Arild I. Markussen	«
Per Moe	«
Øyvind Romo	«
3.grad:	
Trond A. Drevatne	25.03.96
Geir Skjærvstad	17.04.96
Frank Færø	«
Jørn W. Bergquist	19.04.96
Bjørnar E. Nyland	«
Oddbjørn Hagen	«
Sigmund O. Brekke	24.04.96
Einar J. Nilsen	«
Magne Nordaas	18.11.96
Ståle Sommerseth	«
Gisle Skaret	20.11.96
Oddleif Øfeldt	«

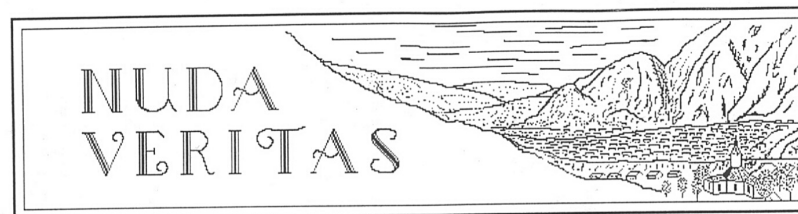
4/5.grad:	
Frank Grindstad	1604.96
6.grad:	
Holger Ottesen	09.04.96
John Hayes	07.05.96
Geir Breiland	15.10.96
7.grad:	
Hans P. Skog	10.04.96
Frank Arntsberg	12.09.96
Kåre Åsli	«
Gunnar Grønbeck	«
Brynjulv Juvik Hansen	«
Otto Skjærvstad	«
8.grad:	
Arve Jakobsen	25.09.96
10.grad:	
Håkon Hårvik	18.09.96
Asle Brandth	«
Alf G. Johannesen	«
10.* grad:	
Kåre M. Sivertsen	31.05.96

Åremål

70 År: Wilhelm Hoff Petersen	16.05.96
60 År: Gunnar Grønbeck	20.09.96
« Tord Vik	02.10.96
50 År: Rolf E. Sørensen	29.09.96

TAKK ANNONSØRER:

BRØDRENE SKJERVSTAD AS HAVNEGT. 35 8650 MOSJØEN 75 17 13 02	NES TRELASTBRUK AS BRUKSVN 8662 HALSØY 75 11 54 00
BOLIGCOMFORT LEIRA 14 8662 HALSØY 75 17 35 05	A.B.JÜRGENSEN AS HAVNEGT. 54 8650 MOSJØEN 75 17 15 22

ORGAN FOR ST. JOHNS LOGEN ST. MICHAEL T.D. GYLNE STJERNE
Nr. 2 DESEMBER 1996 7. ARGANG

DM'S spalte

Mine brødre!

Når dette leses er vi allerede godt i gang med vårt første hele driftsår i St. Johs logen, St. Michael t.d.g. Stjerne. Vi har gjennomført møter i alle St. Johannesgrader uten problemer. Dette betyr at alt fungerer som det skal og at ritualene er skikkelig innøvet.

Forrige logear var preget av store begivenheter både for Den norske Frimurerorden og for oss her i Mosjøen. Det var en opplevelse for meg å få delta i valg og innsettelse av ny Stormester i Ordenen, og det var ekstra gledelig at "vår" innvielsesforretter Syver Hagen ble innsatt i embedet. Dett gir, på en måte, en følelse av større nærhet til Ordenens øverste ledelse.

For oss her i Mosjøen var nok det å bli selvstendig St. Johannesloge den absolutt største begivenheten, og alle som hadde anledning til å delta vil huske innvielseshøytidelighetene med glede.

Så vidt jeg kan se vil innværende logear ikke by på utfordringer av samme format som forrige år. Det vil likevel være en viktig oppgave å "konsolidere" stillingen, som det heter. Det vil si at vi alle må fortsette å gå til våre oppgaver med seriøs interesse for vår egen og logens videre utvikling. Av konkrete oppgaver kan vi

jo minne hverandre om at ideen om sangkor i logen vår ikke må sovne hen. Arbeidet med planlegging av større lokaler for vår virksomhet går uførtroddent videre, men realiseringen av et slikt prosjekt synes ikke å være umiddelbart forestående.

Vi blir stadig flere brødre i Mosjøen slik at vi av plasshensyn må avvike årets julemøte på samme måte som i fjor. Følgelig blir middagen og etterfølgende samvær arrangert på Kaffistova etter et kort møte i logens lokaler. Selv om de fleste av oss forhåpentligvis ser hverandre i den sammenheng, vil jeg likevel nytte denne anledningen til å ønske alle brødrene og deres familier en velsignet jul og et riktig godt nyttår.

Det skje!

MØTEKALENDER

	St. Michael t.d. gyldne Stjerne			Eivind t.d. Svt Tinde		
	I	II	III	I	II	III
1996						
SEP.	11 ^g			10		24
OKT.	30	9		8		
NOV.			18-20		5	
DES.	14 ^m			14 ^m		
1997						
JAN.	15			14		
FEB.	7 ^a	26		4 ^f		
MAR.	19 ^f					4
APR.			14-16	19 ^a		
MAI	7 ^b			6		

a) høytidsdag b) installasjon d) instruksjon f) valg
g) regnskap h) årsberetning m) julemøte

En historie om en prest og hans familie.

Anton Christian Hall

10de August 1841 - 29de November 1911.

Den etterfølgende historie er en fortelling om en prest og hans familie. Da han kom hit til Mosjøen sammen med sine foreldre var han bare en liten gutt på seks år.

Han vokste opp her, fikk sin skolegang og trådte sine barne- og ungdomssko her i byen. Han utdannet seg til teolog, og i 1870 ble han viet med Sara Jakobine Brodtkorb, datter av Nils Brodtkorb på Tjøtta.

Senere i livet ble han som prest og menneske en viden kjent mann og hans navn ble uløselig knyttet til frimureriet. Hans navn var Anton Christian Hall sønn av vår en gang så folkekjære sokneprest Hans Hall og kone Pauline Irgens Holmboe Stolten-berg, som i 1847 kom hit til Vefsn. Tilsammen fikk de åtte barn. Tre av sønnene ble kjente og avholdte prester. Utvilsomt måtte også familien like seg godt her i byen, for da familien ville at han skulle søke seg sørover, uttalte faren:

"Det var ikke uten megen kamp, at jeg kunde beslutte mig til at forlade et sted, hvor jeg havde tilbragt 20 så lykkelige Aar. O med hvilket tungt Hjerter sagde jeg min kjære Menighet mit Farvel".

Da Hans Hall sammen med sin familie i 1868 flyttet til nytt kall i Ullensaker etterlot han seg et ettermæle som fortalte at han var en folkekjær forkytter og stortaler. I nyere tid ble

han også beæret ved å få en gate her i byen oppkalt med sitt navn. Året etter at familien hadde flyttet, den 29/4 i 1869, ble sønnen Anton Christian Hall som nå var ferdigutdannet kapellan opptatt til frimurer i St.Johs Logen St.Olaus t.d.h.Leopard. Han fattet tidlig interesse for frimureriet, og allerede for logeåret 1876-77 bekleddede han embetet som vik. Taler.

Imidlertid førte hans prestkall ham til tjeneste flere steder i landet vårt, og i 1882 tiltrådte han stillingen som stiftsprost i Tromsø, der hadde han forøvrig tidligere virket som stiftskapellan for en kortere tid og var godt kjent med forholdene. Stiftsprost Halls virke ble også denne gang forholdsvis vis kortvarig, men til gjengjeld var det intenst.

Hans engasjement favnet så vidt og så stort at det vil fore alt for langt å forsøke å gjengi alt her. Derfor må det bare gjøres noen få skjønnsomme utvalg. Det første tiltaket fra hans side er Santalmisjonen. Nå var Tromsø den gang litt av et misjonssentrum fra bisp. og bispinne Gislezens tid. De virket for Det Norske Misjonsselskap, og flere lokale foreninger var stiftet rundt om i byen. Det falt seg derfor naturlig for ingen ringere enn stifteren av Santalmisjonen Lars O.Skrefsrud da han besøkte Europa i årene 1881-1883 også å legge turen opp til Tromsø. Skrefsrud var også frimurer, han ble i sin tid opptatt i en Loge i India. Etter at Skrefsrud hadde forlatt Tromsø, sto Hall selv som leder av arbeidet for denne misjonen så lenge han var i byen og hans datter Hanna var leder for en barneforening. I det hele tatt skulle det bli en rik anledning for Hall til å utfolde hele sin rike personlighet. Det manglet ikke på tiltak, og det som lå til rette for ham gikk han også inn i med full kraft. Sikkert er det nok også at han hadde arvet sin fars evner som stortaler, for han fylte ikke bare alene kirke, men også forsamlingshus når han talte.

Men utvilsomt var det ungdomsarbeidet som var Halls hjertebarn og han var fast bestemt for å ofre seg helt for denne.

Det var også grunnen til at han i 1889 tok avskjed med Tromsø menighet. Han ble først generalsekretær og siden, i år 1900 formann for K.F.U.M.

I N.A.Ytrebergs "Tromsø bys historie" står dette om stiftsprost Hall: "Med sitt staselige ytre, et vennlig og alvorlig sinn, en oppriktig

religiositet og utmerkede evner som forkytter var han som få velskikket for gjerningen. Under ham fikk kirkelivet og legmannsvirksomheten et oppsving som minte om vekkelsestidens bevegede dager".

Hvor avholdt Hall var i Tromsø, fremgår av følgende på samme tid rørende og pussige historie: Da han skulle forlate byen for godt og "Corforeningen" fulgte ham utover i en stor båt for med sang på sang å tolke sin takknemlighet for hva han hadde gitt i tale og sang, var situasjonen så betagende at endog los og kaptein glemte seg, så gamle "Finnmarken" rak opp på Finngamgrunnen og ble stående der i flere timer før den kom løs. Slik at Hall tilslutt bare måtte vinke til sangerne at de fikk begi seg hjem i igjen.

Imidlertid kom Hall seg velberget sørover til Oslo hvor han fortsatte sitt virke. I 1890 ble han utnevnt til hoffpredikant, 1898 kst. garnisonsprest, og 1899-1902 også kst. stiftsprost og fra 1905-11 i feltprost.

Etter at han nå bosatte seg i Oslo, var det ikke bare ungdommen som fikk nytte godt av hans evner og talegaver.

Frimureriet fikk også være med å dele denne gleden og her som ellers når han "brente" for en sak, sto han på for fullt. Den 25 februar 1896 ble han innsatt i embedet som Landslogens Høyeste Prelat (O.H.P.) og samtidig utnevnt til Ridder og Kommandør med det Røde Kors. Denne høitidelighet skjedde i et magistralkapitel i Styrende Mesters rom under ledelse av Kong Oscar den II og i nærvær av Kronprins Gustav (den senere Kong Gustav V) og 5 av Provinsens høyeste embedsmenn.

I denne anledning og som en kuriositet kan jeg nevne at den seremonistav som ble brukt ved vår innvielse til selvstendig loge den 10 febr. i år, engang har tilhørt Kronprins Gustav.

I løpet av sitt liv som frimurer og derav mesteparten av tiden som embedsmann fikk stiftsprost Hall være med på mange store begivenheter. Han levde da også i en begivenhetsrik tid hvor det skjedde nokså mye; oppføring av nytt Stamhus, unionsoppløsningen med Sverige, valg av ny O.S.M. osv. Nevnes kan også at da Kong Oscar II innviet første del av Frimurerordenens Barnehem Orkerød den 4.aug.1898, deltok O.H.P. Stiftsprost Hall også ved innvielsen og holdt bønn og tale for

barnehjemmet. Embedet som O.H.P. bekleddede han helt til sin siste dag, og så sent som i 1909 kan jeg bl.a. lese om at i avholdt sørgeloge over avdøde Godseier Thorvald Meyer, holdt han minnetalen. To år senere den 29.nov.1911 døde br.Hall. Med hans bortgang mistet familien, brødre og ikke minst Frimurerordenen en kjær og høiaktet mann.

Historien burde nå normalt sett i og med hans bortgang være avsluttet, men det forholdt seg ikke slik.

Hans nedlagte arbeide og virke i bl.a. Frimurerordenen hadde båret god frukt. Det hadde seg nemlig slik at hans datter Hanna i sin tid ble gift med Garnisonsprest Kjeld Fredrik Carl Stub, (han nedstammet fra en gammel Skien slekt).

Utvilsomt har svigerfaren virket inspirerende på ham, for Stub så nok i ham et stort og edelt forbilde. For nå når vi i ettertid har anledning til å betrakte hans liv og virke, viser det seg at han med energisk inspirasjon og styrke fulgte i sin svigerfars fotspor.

For å illustrere dette har jeg gjort et kort resymé over hans virke i logen, samt hans frimureriske data.

Garnisonsprest Kjeld Stub ble opptatt som frimurer i "Leoparden" den 11.Jan. 1900. Imidlertid var nå "Leoparden" vokst seg så stor, (over 1600 brr.) at den vanskelig makket sine oppgaver, og da det den 2.mai 1903 ble innviet to nye loger "Rosene" og "Søilene" tok han adopsjon til "Søilene". To år etter innvielsen i 1905 gikk han inn i embedsverket som Vik.A.B.B. I 1916 ble han Dep. M. I 1921 ble han valgt til O.M. i "Søilene", et embede han innehadde i hele 18 år til 1939. I Landslogen var han også engasjert, fra 1917 ble han Vik. for O.H.P. og i 1923 ble han innsatt i embedet som O.H.P. I dette embedet virket han til krigens slutt i 1945, han hadde nå vært embedsmann i tilsammen 40 år. - Jeg har ikke undersøkt, men det skulle forundre meg om ikke denne lange tjenestetiden må være bortimot rekord.

I 1955 døde han 87 år gammel. Ved sin død innhadde han XI grad.

Når man nå tenker tilbake på alt dette, er det litt artig å vite at mannen som var opphavet til hele denne historien i sin tid vokste opp her i Mosjøen.

T.Karstensen

Fred hviler over land og by.

Årets siste måned har nå gjort sitt inntog her hos oss, vi har tent adventskransen; lys i mørketid, og om få dager vil snart også Julefreden senke seg over de mange hjem. I Julen gir vi bl.a hverandre pakker og sender gode ønsker til fjern og nær. Allikevel har vi nok alle erfart, at ettersom vi blir eldre er det ikke lenger de materielle pakkene som betyr mest og som vi ser på som Julens høydepunkt. Julens høydepunkt har kanskje blitt til noe annet. - Julens store høydepunkt er evangeliet om Kristus. - Kristus som også kalles for «verdens Lys» og «freds-fyrste» ble sendt av Gud for å frelse verden.

Gleden over at vi i fred atter kan få samles om Julens budskap tilsammen med familie og venner blir med årene det største med hele Julen.

Fred er også bakgrunnen for denne vakre kveldsangen skrevet av den kjente og kjære danske dikteren Bernhard Severin Ingemann. Imidlertid knytter det seg en meget spesiell historie til denne kveldsangen, som forøvrig ble skrevet en sommerkveld, men som utmerket godt kunne vært skrevet i anledning Julen.

Det som skjedde var at Ingemann hadde vært på besøk hos noen kjente. Da han gikk hjemover, var det en lys fin sommerkveld. Men han måtte også gå gjennom et ganske tett skogparti, hvor det var skyggefullt og mørkt. Mens han gikk der alene i dunkelheten, fikk han plutselig kjenne en slik påtagende og sterk følelse av fred, trygghet og glede. Og denne opplevelsen var så sterk at da han var kommet hjem og det var sent, satte han seg ned og skrev denne salmen:

Fred hviler over land og by,
ej verden larmer mer,
fro smiler månen til sin sky,
til stjerne stjerne ser.

Og søen blank og rolig står
med himlen i sin favn.
På engen fjerne vogter går
og lover Herrens navn.

Det er så stille og så tyst
du himmel og på jord.
Vær også stille i mitt bryst
du flygtning, som der bor!

Slut fred, o hjerte, med hver sjæl,
som her dig ej forstår!
Se, over by og dal i kvæld
en fredens engel går.

Som du han er en fremmed her,
til himlen står hans hu.
Dog i det stille stjerneskår
han dvæler her som du.

O, lær av ham din aftensang:
Fred med hver sjæl på jord!
Til samme himmel går vor gang,
adskilles end vort spor.

Det Ingemann ikke visste, var at en kjent forbryter var flyktet fra et fengsel og hadde lagt seg på lur i skogen for å rane ham. Da denne forbryteren så senere ble fakkert av politiet, fortalte han at han hadde planlagt å rane Ingemann, men at han ikke våget å angripe ham da han kom nær nok. Det gikk nemlig en person ved siden av Ingemann. Da Ingemann hørte om dette, forstod han den uforklarlige sterke følelsen av trygghet og fred som hadde senket seg ned over ham nettopp denne kvelden i skogen. Den kom fra den «fredens engel» som han hadde skrevet om da han kom hjem.

Noen personalhistoriske data om Bernhard Severin Ingemann.

Bernhard S. Ingemann var prestesønn fra Falster. Han var også Frimurer. Når han var opptatt vet jeg ikke, men i en matrikel som jeg har fra 1859 står han oppført med matr. nr. 1373 og III grad i St. Johs. Logen Zorobabel og Frederik til det kronede Haab, i Kjøbenhavn.*) Ingemann skrev både dikt, fortellinger og romaner, men det er utvilsomt salmediktningen som har gjort han mest berømt og kjær. Han regnes som Danmarks betydeligste salmedikter ved siden av Grundtvig. De mest kjente salmene hans er: Glade Jul, hellige Jul og så den kjære: Deilig er Jorden, som det hos oss har blitt tradisjon i å synge på vårt Julemøte. Andre kjente salmer er: Lykksalig, lykksalig hver sjel som har fred. Til slutt vil jeg nevne salmen: I Østen stiger solen opp. Dette er en salme som i frimurerisk sammenheng ofte blir brukt under åpningen av Logen.

*) Denne Logen som i fjor feiret sin 250 års dag ble stiftet den 25. Okt. 1745, og er forøvrig den samme loge som Jacob Z.H. Coldevin, Helgelands første frimurer, som var bosatt på Revelen gods i Rana, var medlem av. - Denne Logen har valgt å knytte navnet Zorobabel til sitt loge-navn. Dette er for oss et litt ukjent og uvanlig navn som kanskje krever litt nærmere forklaring.

Zorobabel var en fyrste og hærfører, og var den som la grunnstenen til det nye tempel og ledet arbeidet med å oppføre det ødelagte kong Salomos tempel, etter at kong Nebukadnesar hadde brent og ødelagt det. - Templet som da ble oppført kaltes det «Zorobabelske» og ble innviet den 6. febr. år 515.

T. Karstensen

SEKRETÆREN BER AT BRØDRENE MERKER SEG FØLGENDE:

Ved anmeldelse av nye brødre kontrollerer at navn, fødselsdato, virksomhet og stillingsbetegnelse er riktig nedskrevet.

Videre ønsker nå Landslogen telefonnr. både privat og på arbeidet. Skriv begge nr. på skjemaet.

Husk også at når det skiftes arbeide/arbeidsplass eller bolig at det snarest blir meddelt sekretæren sammens med eventuelle nye telefonnr. Samtidig oppgis den nye stillingsbetegnelse.

REFERAT FRA INNVIELSEN AV VÅR LOGE

I forbindelse med referatet har vi fått brev fra br. Bjørn Westersø i logen Olav Kyrre til den gyldne Kjæde hvor han gjør oppmerksom på at figuren som vi fikk fra Trondhjems Provincialloge er apostelen Johannes og ikke døperen som det sto i referatet.

Det er forøvrig en kopi av en av figurene fra vestfronten på Nidarosdomen. Ifølge brevet blir disse to bibelske skikkelsene i kirkekunsten symbolisert ved helt forskjellige attributter.

Torleiv Svendsen

FELLESEKRETÆREN I BODØLOGENE

Fellessekretæren i Bodølogene ber om at de brødrene som skal til Trondheim for videre befordring sender sine prydelser som de har fått i Bodø tilbake dit snarest.

SANGKOR

Vi prøver igjen. Det er flere seremonier og anledninger i losjen der det roller for et sangkor og er stemningsfullt med levende sang. Vi forsøker å starte et sangkor på nyåret og ber interesserte om å henvende seg til S. Brekke, priv. tlf. 75 17 11 89.

S. Brekke

Redaksjonen ønsker alle brødre:

GOD JUL
og

GODT NYTTÅR

I tillegg så vil redaksjonen spesielt takke Torstein Karstensen får alle bidrag vi har fått til avisen. Uten hans hjelp ville avisen blitt ganske amputert.

Neste møte - 15.01.97

Vi minner om neste møte hvor følgende embedsmenn tjenestegjør:

O.M. :	Peter Chr. Jürgensen
Bisitt :	Kåre M. Sivertsen
FBB :	Svein M. Sandvik
ABB :	Terje M. Baadstrand
T :	Jens M. Berling
CM :	Geir J. Hansen
S :	Petter U. Jørgensen
SK.M. :	Henry Dyrnes